

Frei Tamás - Magyar agyak felfedezése

2013 október 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

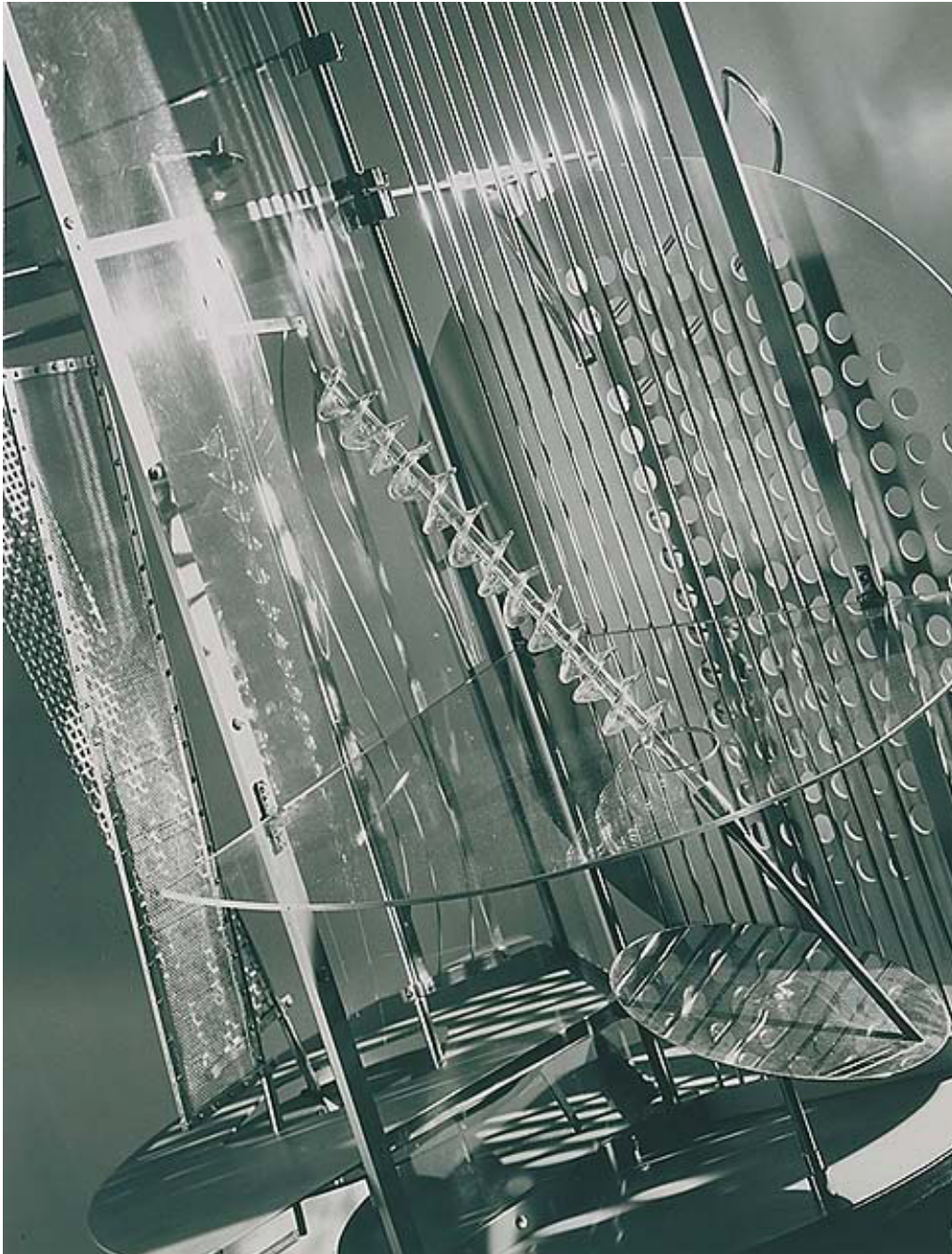
Még nincs

Mérték

Véletlenül t?nt fel, de most már értem. Els? hallásra még távoli problémának éreztem azoknak a tervez?knek és dizájnereknek a megítélését, akik hatottak a minket körülölöl? világra, de a közelmúltban egyre több olyan külföldi újságcikk akadt a kezembe, melyen keresztül megértettem az ügy jelent?ségét.

Főleg, mert ha időben észrevennénk, akkor megint Magyarország felé sodorna a virtuális szél egy olyan hajót, amelyre esetleg felülhetnénk.

Kezdődött Roger Tallonnal. Ő a franciák legendás ipari formatervezője, akire talán csak azért lettem érzékeny, mert volt szerencsém ajándékba kapni egy Tallon tervezte karórát. A 60-as évek meglendülő amerikai és nyugat-európai életszínvonala és az ahhoz kapcsolódó igényesség megjelenése hozta őt divatba. Tervezett rengeteg tárgyat, elegáns és stílusos írógépet éppúgy, mint hűtőszekrényt, televíziókészüléket vagy éppen a franciák szuperexpresszét, a TGV-vonatot.

Amikor 2011-ben meghalt, Franciaországban elmélkedni kezdtek arról, hogy mi lehet az oka egyes tervezők elfeledésének, mások divatosá válásának, és általában is, a tárgykultúrához kapcsolódó ízlésváltozásoknak. A franciák arra jutottak, hogy a nagyközönség mindig azokra kíváncsi, akik előfutárai, úttörői azoknak a mély folyamatoknak, melyek a mindennapjainkat meghatározó tárgyak kialakulásához vezetnek. Tallon „hírneve” a közel háromszázal száguldó vonatok iránti lelkesedésnek éppúgy köszönhető, mint a TGV szépségének és a maga korában mindenképpen futurisztikusnak tekintett formavilágnak.

Így és ezzel jutunk el a felénk hajózó lehetőséghez. Nyugati lapokban ugyanis egyre többet emlegetik két olyan

magyarnak a nevét, akit (tegyük a szívünkre a kezünket) valójában mi sem ismerünk. Talán hallottuk a nevüket, de hogy miért is lehetnénk büszkéek rájuk, és mire lenne jó nekünk az őket körbelengő „divat”, ezt egyelőre aligha értjük.

Moholy-Nagy Lászlóról van szó és Kepes Györgyről. Mert ahogy a sebességért és a hirtesszékények, televíziók modernitásáért lelkesedő világ egykor felkapta Roger Tallont, aztán ahogy a környezettudatosság 90-es évekbeli divatja felkapta Richard Buckminster Fullert, úgy viszi most az internet és az okostelefonok világa Moholy-Nagyot és Kepes-t. Világszerte egyre többen gondolják ugyanis, hogy Moholy-Nagy László 1931-ben tervezett fény-tér-modulátora, amely a vetülő fény játékát használta ki, tulajdonképpen előfutára volt annak a mozgó képi világnak, amely manapság a mindennapokban körbevesz minket. A számítógépek, videojátékok és telefonképernyők vizuális nyelvének megteremtése, a modern kori látás kultúrájának kialakítása akkor és ott kezdődött Moholy-Nagy Lászlóval. Aztán már Amerikában teljesedett ki a kollégájával, egy másik magyarral, Kepes György víziójával. Az egészen újszerű megközelítésmódjával művészet és technológia viszonyában. Fény, árnyék, szín, vizuális tervezés, ez volt Kepes!

Ki kellene találni, hogy mit kezdjünk ezzel. Velük, az ő munkásságukkal a mai technológiamániás világ figyelmének fókuszában. Ennek a két magyar zseninek a segítségével fel kellene szállni a felénk tartó országimázshajóra, mert ez talán messze visz...

Kapcsolódó anyagok:

- [Magyar festészeti kiállítás a római Nemzeti Galériában](#)
- [A világ tizedik legdrágább fotója lett egy magyar kép](#)
- [Megújult a 20. századi és kortárs állandó kiállítás](#)

Frei Tamás - metropol.hu

Ajánló